

Andrzej Nowakowski

Płowce, pow. Radziejów

Informator Archeologiczny : badania 5, 257-258

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ment południowego filara chóru i dwie kolejne posadzki /kamienną i ceramiczną/, które wyznaczają poszczególne poziomy użytkowania.

Nawarstwienia na zewnątrz i wewnątrz kościoła są w większości zakłócone przez wkopy grobowe z różnych okresów użytkowania cmentarza. Łącznie wyeksplorowano 44 pochówki, z których tylko dziesięć, złożone pod posadzką ceramiczną, nie były orientowane. Tylko w jednym przypadku stwierdzono wyposażenie zmarłego w kłódkę i składany nóż.

Nieprzemieszane nawarstwienia zachowały się na niewielkich odciśnięciach we wszystkich wykopach.

Materiał zabytkowy stanowią nieliczne fragmenty naczyń słych i porcelanowych wykonanych z białej gliny, przedmioty żelazne /2 kłódki, świder do drewna, nóż i inne/ oraz 11 monet datowanych wstępnie od XIV do XVIII wieku.

Zakończenie kompleksowego opracowania wyników trzech sezonów badań kościoła przewiduje się w pierwszej połowie przyszłego roku.

Planuje się badania na terenie wsi.

PIOTRAWIN, pow. Opole Lubelskie patrz wczesne średniowiecze

PŁOWCE, pow. Radziejów Katedra Archeologii Uniwersytetu
Łódzkiego

Badania prowadził mgr Andrzej Nowakowski.
Finansował Uniwersytet Łódzki. Pierwszy
sezon badań. Cmentarzysko z późnego śred-
niowiecza /1331 r. ?/.

Badania prowadzone w ramach tematu realizowanego przez Katedrę Archeologii UL, a mianowicie na poszukiwaniu pobojuwisk. W toku badań powierzchniowych na terenie pobojuwiska z 1331 w m. Płowce ustalono, że na niewielkim wzniesieniu swym "Lisia Górka", występują na powierzchni liczne fragmenty kości ludzkich wydobyte z ziemi podczas orki. Kilkadziesiąt lat temu, podczas plantowania wzniesienia wykopano tam wiele szkieletów ludzkich.

Celem poszukiwań było ustalenie, czy na wymienionym miejscu rzeczywiście znajduje się mogiła bitewna i czy nie została całkowicie zniszczona.

W toku badań udało się stwierdzić, że bezpośrednio pod warstwą czarnej ziemi, na gliniastym calcu, spoczywają w nieregularnym układzie szkielety ludzkie. W sumie odkryto ich pięć. Ze względu na niewielkie

wymiary wykopu i utrudnioną obserwacją stratygrafii nie udało się stwierdzić czy omawiane szkielety leżały we wspólnej mogile, czy stanowiły odrębne pochówki. Przy szkieletach, z wyjątkiem jednego, nie znaleziono wyposażenia. W jednym natomiast wypadku, pomiędzy żebrami szkieletu znajdował się niewielki nóż żelazny.

Badania w Płowcach będą kontynuowane w celu wyjaśnienia roli i ustalenia dokładnej chronologii obiektu.

PODZAMCZE, pow. Zawiercie

patrz wczesne średniowiecze

POZNAŃ, Stare Miasto

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Stanowisko ul.Garbary 75/77

Badania prowadził mgr Włodzisław Błaszczak. Finansował Konserwator Zabytków m. Poznania i Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Drugi i ostatni sezon badań. Osada z przełomu okresu lateńskiego i wpływów rzymskich, osada wczesnośredniowieczna, średniowieczna i okres nowożytny.

Ogółem zbadano 10 arów na których natrafiono na:

1. Osadę z przełomu okresu lateńskiego i wpływów rzymskich. Stwierdzono istnienie warstwy z zabytkami i ślady części domostwa.
2. Osadę targową i omentarsysko wczesnośredniowieczną z XII-XIII w. Po osadzie pozostała warstwa kulturowa o miąższości od 20 do 90 cm, w której znaleziono naczyń i ich ułamki, wyroby metalowe i kościane, kości zwierząt i inne zabytki. W warstwie kulturowej natrafiono na relikt 13 chat z paleniskami i liczne zabytki. Na szczególną uwagę zasługuje rozplanowanie chat w osadzie. Domy były budowane w odległości od 6 do 8 m od siebie. Omentarsysko wczesnośredniowieczne jest datowane na XII i XIII w.